

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 657/2021
22.06.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Веска Крстајића и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела кршење закона од стране судије, јавног тужиоца и његовог заменика из члана 360. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА – адвоката Златана Куртовића и адвоката Нурије Рожајац, поднетим против правноснажних решења Вишег суда у Новом Пазару Кв.бр. 113/21 од 06.05.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу КЖ2-288/21 од 25.05.2021. године, у седници већа одржаној дана 22.06.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈАЈУ СЕ као основани захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА – адвоката Златана Куртовића и адвоката Нурије Рожајац, па се **УКИДА** решење Апелационог суда у Крагујевцу КЖ2-288/21 од 25.05.2021. године и предмет враћа Апелационом суду у Крагујевцу на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Пазару Кв.бр. 113/21 од 06.05.2021. године, делимично је усвојена жалба Вишег јавног тужиоца у Новом Пазару, па је преиначено решење судије за претходни поступак Вишег суда у Новом Пазару Кпп бр. 11/21 од 29.04.2021. године, тако што је окривљеном АА, због кривичног дела кршење закона од стране судије, јавног тужиоца и његовог заменика из члана 360. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, на основу члана 208. и 209. у вези члана 211. став 1. тачка 4) ЗКП одређена мера забране напуштања стана у којем станује у ..., улица ..., а како је то ближе опредељено у изреци.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кж2-288/21 од 25.05.2021. године, одбачене су као недозвољене жалбе бранилаца окривљеног – адвоката Златана Куртовића, адвоката Нурије Рожајац и адвоката Татомира Лековића, изјављене против решења Вишег суда у Новом Пазару Кв.бр. 113/21 од 06.05.2021. године.

Против наведених правноснажних решења, захтеве за заштиту законитости благовремено су поднели браниоци окривљеног АА:

– адвокат Златан Куртовић због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и укине побијана решења и предмет врати другостепеном суду на поновни поступак.

-адвокат Нурија Рожајац у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине решење Апелационог суда у Крагујевцу Кж2-288/21 од 25.05.2021. године и предмет врати том суду на мериторно одлучивање по жалбама или укине решење Вишег суда у Новом Пазару Кв.бр. 113/21.

Врховни касациони суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је на седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао:

Сматрајући да је у конкретном случају реч о питању за правилну примену права Врховни касациони суд је одлучио да у смислу члана 486. став 2. ЗКП, поступа по захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА – адвоката Златана Куртовића и адвоката Нурије Рожајац, па је исте усвојио као основане, из следећих разлога:

Из списка предмета се утврђује да је решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Новом Пазару Кпп.бр.11/21 од 29.04.2021. године према окривљеном АА на основу члана 209. став 2. ЗКП укинута мера забране напуштања стана, одређена решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Новом Пазару Кпп.бр.11/21 од 27.03.2021. године, делимично преиначено решењем већа из члана 21. став 4. ЗКП Вишег суда у Новом Пазару Кв.бр. 85/21 од 01.04.2021. године. Наведена одлука је усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Пазару преиначена решењем Вишег суда у Новом Пазару Кв.бр.113/21 од 06.05.2021. године, тако што је према окривљеном одређена мера забране напуштања стана на основу члана 208. и 209. у вези члана 211. став 1. тачка 4) ЗКП. Апелациони суд у Крагујевцу је одлучујући о жалбама бранилаца окривљеног АА, изјављеним против решења већа из члана 21. став 4. ЗКП Вишег суда у Новом Пазару, решењем Кж2-288/21 од 25.05.2021. године, исте оценио недозвољеним, налазећи да је решење које се жалбама побија донето у другом степену, а да је одредбом члана 465. став 4. ЗКП прописано да против решења другостепеног суда жалба није дозвољена, из којих разлога је на основу члана 456. ЗКП жалбе бранилаца одбацио као недозвољене.

Према одредби члана 10. став 1. ЗКП, пре доношења правноснажне одлуке о изрицању кривичне санкције, окривљеном могу бити ограничене слободе и права само у мери неопходној за остварење циља поступка, под условима прописаним тим закоником.

Чланом 209. став 1. ЗКП, прописано је да о одређивању мере из члана 208. став 1. овог Законика (забрана напуштања стана) одлучује суд на предлог јавног тужиоца, а после потврђивања оптужнице и по службеној дужности, а у ставу 2. истог члана прописано је да у току истраге решење о одређивању, продужењу или укидању мере из

става 1. члана 209. ЗКП, доноси судија за претходни поступак, а после подигнуте оптужнице веће. Ако меру није предложио јавни тужилац, а поступак се води за кривично дело за које се гони по службеној дужности, суд ће пре доношења одлуке затражити мишљење јавног тужиоца. Одредбом члана 209. став 5. ЗКП прописано је да против решења којим се одређује, продужава или укида мера из става 1. члана 209 ЗКП, странке и бранилац могу изјавити жалбу. Јавни тужилац може изјавити жалбу и против решења којим је одбијен предлог за одређивање мере, а жалба не задржава извршење решења.

Дакле, Законик о кривичном поступку није регулисао конкретну процесну ситуацију, односно да ли окривљени може изјавити жалбу против решења ванпретресног већа којим је усвојена жалба јавног тужиоца и преиначено решење судије за претходни поступак којим је укинута мера забрана напуштања стана.

Међутим, Врховни касациони суд налази да када је мера одређена први пут, окривљени у сваком случају има право да изјави жалбу против тог решења, па и онда када је тако одлучено одлуком Кв већа (члан 21. став 4. ЗКП), донетом по жалби јавног тужиоца, изјављеној против решења судије за претходни поступак, којом је укинута мера забране напуштања стана, што је у конкретном случају у питању, јер таква одлука, иако другостепена, у процесном смислу за окривљеног има карактер првостепене одлуке којом се према њему одређује мера, којом му се ограничавају одређена уставна права у погледу ограничења кретања, због чега окривљеном у конкретној процесној ситуацији треба дозволити право на жалбу против такве одлуке ванпретресног већа.

Чланом 5. став 1. Европске конвенције о људским правима, прописано је да свако има право на слободу и безбедност личности, а према ставу 4. истог члана ове конвенције одређено је да свако ко је лишен слободе има право да покрене поступак у коме ће суд хитно испитати законитост лишења слободе и наложити пуштање на слободу ако је лишење слободе незаконито.

Одредбом члана 36. став 2. Устава Републике Србије, зајемчено је право на правно средство, тако да свако има право на жалбу или друго правно средство против одлуке којом се одлучује о његовом праву, обавези или на закону заснованом интересу.

Стога је, по налажењу овога суда Апелациони суд у Крагујевцу, тиме што је жалбе бранилаца окривљеног изјављене против решења Вишег суда у Новом Пазару Кв.бр. 113/21 од 06.05.2021. године оценио као недозвољене и исте одбацио побијаним другостепеним решењем применом члана 456. ЗКП, повредио право окривљеног на жалбу против одлуке о мери забране напуштања стана, као једној од мера прописаних у глави VIII Законика о кривичном поступку – мере за обезбеђење присуства окривљеног и за несметано вођење кривичног поступка, зајемчено цитираним одредбама Европске Конвенције о људским правима и Устава Републике Србије.

Имајући у виду напред наведено, Врховни касациони суд је усвајајући захтеве за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА као основане, укинуо решење Апелационог суда у Крагујевцу Кж2-288/21 од 25.05.2021. године и предмет вратио том суду на поновно одлучивање о жалбама бранилаца изјављеним против решења Вишег суда у Новом Пазару Кв.бр.113/21 од 06.05.2021. године.

У поновљеном поступку суд ће имати у виду примедбе изнете у овој пресуди и након тога, донети правилну и на закону засновану одлуку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) у вези са одредбом члана 486. став 2. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Ирина Ристић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа - судија
Бата Цветковић, с.р.